

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 88.

Vydána dne 14. listopadu 1946.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H:

(201.—203.) 201. Zákon o úpravě některých otázek týkajících se advokacie. — 202. Zákon, jímž se mění některá ustanovení o daní důchodové. — 203. Vyhláška o přistoupení republiky Československé k Úmluvě a ujednáním Světové poštovní unie z roku 1939 (Buenos Aires).

201.

Zákon

ze dne 16. října 1946

o úpravě některých otázek týkajících se advokacie.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Působnost advokátní komory v Praze vztahuje se na obvod zemského soudu v Praze.

(2) Působnost advokátní komory v Brně vztahuje se na obvod zemského soudu v Brně.

§ 2.

(1) Ustanovení § 5, odst. 1 zákona ze dne 31. ledna 1922, č. 40 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech, ve znění čl. I zákona ze dne 26. května 1936, č. 144 Sb., bude zníti:

„(1) Žadatel o zápis do seznamu advokátů musí prokázati, že byl na území republiky Československé nebo před 28. říjnem 1918 na území bývalého Rakousko-Uherska v právní službě zaměstnán po dobu pěti let. Z této služby musí právní služba u advokáta trvati nejméně čtyři roky. Právní služba u řádného soudu, u státního zastupitelství (vojenského prokurátora), u notáře, u úřadu správního nebo finančního, ať se koná pro výcvik nebo jiný účel, se započítává úhrnem jen do jednoho roku.“

(2) Ustanovení § 6, odst. 1 advokátního řádu uvedeného zákonem ze dne 6. července 1868, č. 96 ř. z., bude zníti:

„(1) Justiční služba konaná po složení soudcovské zkoušky po dobu pěti let v hodnosti nejméně okresního soudce nahrazuje přípravnou právní službu, požadavek doktorátu a advokátní zkoušky.“

(3) Ustanovení § 7, odst. 2 advokátního řádu bude zníti:

„(2) Jsou-li zákonné podmínky splněny, povolí výbor zápis, pokud není závady podle trestního zákona nebo podle tohoto zákona a pokud není dotčen veřejný zájem. Proti odeprání povolení může si žadatel stěžovati u advokátní komory v 15 dnech od doručení k ministerstvu spravedlnosti.“

(4) Ustanovení § 21 advokátního řádu bude zníti:

„(1) Přesídlení povolí advokátu výbor advokátní komory jen, není-li dotčen veřejný zájem. Proti odeprání povolení může si advokát stěžovati u advokátní komory v 15 dnech od doručení k ministerstvu spravedlnosti.“

(2) Přesídlení je přípustné po uplynutí 3 měsíců od povolení; výbor advokátní komory může tuto dobu zkrátiti nebo prominouti, jsou-li tu závažné důvody.

(3) O přesídlení do obvodu jiné advokátní komory rozhodne výbor této komory. Povolení jest oznámiti též výboru advokátní komory dosavadního sídla advokátova, který je příslušný rozhodnouti o zkrácení nebo prominutí doby uvedené v odstavci 2.

(4) Povolení přesídlení vyhlásí výbor advokátní komory v listě, ve kterém se uveřejňují úřední vyhlášky, a zároveň o tom uvedomí presidium zemského soudu, presidium nejvyššího soudu a ministerstvo spravedlnosti.“

(5) Ustanovení § 27, písm. d) advokátního řádu bude zníti:

„d) přezkoumávat i a schvalovat konečné účty o komorním hospodářství předložené výborem;“

(6) Ustanovení § 28, písm. d) a písm. h) advokátního řádu budou zníti:

„d) spravovat hospodářské věci advokátní komory, usnášeti se o rozpočtu komorních příjmů a vydání, určovat a vybírat příspěvky členů a rozdělovat schodek na členy komory;

h) zřizovat prozatím náměstka, když některý advokát zemře nebo když onemocní, není přítomen nebo nemůže vykonávat advokacii z jiných právních nebo faktických důvodů a sám si náměstka neustanovil nebo ustanovit nemohl.“

(7) Ustanovení § 28 advokátního řádu se doplňuje za písmenem k) takto:

„l) uzavírat hromadné smlouvy pracovní s odborovými organizacemi konceptních i jiných zaměstnanců v advokátních kancelářích, pokud je uzavírání takových smluv přípustné;

m) v oboru své působnosti obesílají advokáty a kandidáty advokacie, aby se osobně dostavili, žádali, aby dali potřebná vysvětlení, vydávají jim v mezích dohledu příkazy a donucují je k plnění těchto povinností peněžitými pokutami do 3.000 Kčs u advokátů a do 1.000 Kčs u kandidátů advokacie; uložení pokuty musí předcházet písemná pohrůžka.“

(8) Ustanovení § 30, odst. 1 advokátního řádu se doplňuje takto:

„Výbor advokátní komory povolí zápis do seznamu kandidátů advokacie nebo výkon právní služby kandidáta advokacie na jiném místě než dosavadním jen, není-li dotčen veřejný zájem.“

(9) Ustanovení § 30, odst. 4 advokátního řádu bude zníti:

„(4) Proti odepření zápisu do seznamu kandidátů advokacie a proti výmazu z něho, jakož i proti odepření povolení výkonu právní služby na jiném místě než dosavadním a proti odepření potvrzení výkonu právní služby u advokáta mohou si účastníci stěžovat u advokátní komory v 15 dnech od doručení k ministerstvu spravedlnosti.“

§ 3.

Výkazy výboru advokátní komory o splatných členských příspěvcích a o rozvrhu schůdku komorního hospodářství na členy [§ 28, písm. d) advokátního řádu ve znění § 2, odst. 6 tohoto zákona], jakož i výměry o uložení pokuty [§ 28, písm. m) advokátního řádu ve znění § 2, odst. 7 tohoto zákona] opatřené doložkou vykonatelnosti, kterou podepíše prezident advokátní komory nebo jeho náměstek, jsou exekučními tituly a mohou být vykonány soudní exekucí.

§ 4.

O tom, jak má být použito pokut podle § 28, písm. m) advokátního řádu ve znění § 2, odst. 7 tohoto zákona, platí obdobně ustanovení čl. V a VII zákona ze dne 6. listopadu 1906, č. 223 ř. z. (novely k disciplinárnímu statutu pro advokáty a kandidáty advokacie a k advokátnímu řádu).

§ 5.

(1) Osobám, které jsou účastníky národního boje za osvobození ve smyslu zákona ze dne 15. května 1946, č. 136 Sb., o umístování a jiném zaopatření účastníků národního boje za osvobození, které byly pro svou účast na národním boji za osvobození zdrženy v nástupu či ve výkonu právní služby, předepsané pro zápis do seznamu advokátů a pro připuštění k advokátní zkoušce, a jiným osobám, které byly z důvodů politické persekuce nebo z jiných okupací zaviněných důvodů zdrženy v nástupu či ve výkonu uvedené právní služby, zkracuje se doba této služby o dobu uvedeného zdržení. Doba právní služby u advokáta, předepsaná pro zápis do seznamu advokátů a pro připuštění k advokátní zkoušce, nesmí však být zkrácena o více než 1½ roku.

(2) Absolventům práv, kteří s úspěchem složili historicko-právní a judičijní státní zkoušku na právnické fakultě Karlovy university v Praze, Masarykovy university v Brně nebo Komenského university v Bratislavě a byli v době od 17. listopadu 1939 do konce doby nesvobody zaměstnání právníckými pracemi u advokáta, může se započítati uvedená doba při splnění ostatních náležitostí plně do celkové doby předepsané pro zápis do seznamu advokátů a pro připuštění k advokátní zkoušce. Doba právní služby u advokáta, předepsaná pro zápis do seznamu advokátů, nesmí však být zkrácena o více než 3 roky.

(3) Doba, po kterou osoby vyjmenované v odst. 1 konaly právnické práce u advokáta, nejsou z příčin vyvolaných okupací zapsány v seznamu kandidátů advokacie, ač jinak splňovaly podmínky pro zápis do tohoto seznamu, bude jim započítána do předepsané právní služby u advokáta.

(4) Jsou-li tu závažné důvody, může být uznána za právní službu, předepsanou pro zápis do seznamu advokátů a pro připuštění k advokátní zkoušce, právní služba, kterou konal žadatel u advokáta na území, které bylo po 29. září 1938 přechodně odloučeno od území Československé republiky.

§ 6.

Rozhodnutí a opatření, která byla po 5. květnu 1945 a před účinností tohoto zákona vydána pro území přechodně odloučené od území zemí České a Moravskoslezské podle předpisů platných pro advokacii na ostatním území těchto zemí, považují se za rozhodnutí a opatření vydaná v rámci platných předpisů.

§ 7.

(1) Zrušuje se použitelnost ustanovení vládního nařízení ze dne 25. října 1938, č. 249 Sb., kterým se mění obvod advokátní komory v Brně, opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 284 Sb., o prozatímní úpravě některých otázek týkajících se advokacie, a vládního nařízení ze dne 28. března 1940, č. 174 Sb., kterým se mění a doplňují ustanovení o působnosti orgánů advokátních komor.

(2) Zároveň se zrušuje použitelnost říšskoněmeckých právních předpisů upravujících advokacii, které byly v době nesvobody vydány pro území zemí České a Moravskoslezské.

§ 8.

Tento zákon platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Drtina v. r.

202.

Zákon

ze dne 25. října 1946,

jmž se mění některá ustanovení o dani důchodové.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. 1.

Počínajíc berním rokem 1947 se služební požitky poplatníka a příslušníků jeho rodiny nevčítají do důchodu domácnosti (§ 5, odst. 2 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění zákona ze dne 20. prosince 1945, č. 161 Sb.).

Čl. 2.

Příjemci služebních požitků, kteří jsou příslušníky rodiny (§ 5, odst. 4 z. o př. d.), nepodléhají přírážce pro rodiny s menšími břemeny (§ 19 z. o př. d.) a nemají nárok na snížení daně pro mnohočlenné rodiny (§ 20 z. o př. d.).

Čl. 3.

(1) Služební požitky vyplácené za práci přes čas jsou osvobozeny od daně důchodové.

(2) Služební požitky vyplácené za vyšší výkony jsou osvobozeny od daně důchodové. O tom, co se pokládá za služební požitek za vyšší výkon, rozhodne na zaměstnavatelův návrh ministerstvo financí po slyšení příslušných ministerstev, ústředních hospodářských organizací a ústřední rady odborů. Na Slovensku toto právo přísluší pověřenectvu financí podle pokynů ministerstva financí a po slyšení příslušného pověřenectva a ústředí odborových svazů.

(3) Ministr financí stanoví vyhláškou v Úředním listě, jak se provádí řízení podle odstavce 2, při čemž může pověřiti podřízené finanční úřady, aby prováděly toto řízení a o věci rozhodovaly.

Čl. 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

203.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 1. listopadu 1946

o přistoupení republiky Československé
k Úmluvě a ujednáním Světové poštovní unie
z roku 1939 (Buenos Aires).

Se schválením presidenta republiky přistoupila Československá republika s účinností od 10. srpna 1945 k těmto aktům Světové poštovní unie, sjednaným na XI. Světovém poštovním kongresu v Buenos Aires dne 23. května 1939:

1. Světová poštovní úmluva se závěrečným protokolem, prováděcím řádem, ustanoveními o letecké dopravě listovní pošty a závěrečným protokolem k těmto ustanovením;

2. Ujednání o cenných psaních a cenných krabicích se závěrečným protokolem a prováděcím řádem;

3. Ujednání o poštovních balících se závěrečným protokolem, prováděcím řádem, ustanoveními o letecké dopravě poštovních balíků a závěrečným protokolem k těmto ustanovením;

4. Ujednání o poštovních poukázkách s prováděcím řádem s dodatkem o službě cestovních bonů poštovních;

5. Ujednání o poštovních převodech s prováděcím řádem;

6. Ujednání o poštovních příkazech s prováděcím řádem;

7. Ujednání o předplácení novin a časopisů poštou s prováděcím řádem.

Francouzské znění Světové poštovní úmluvy a shora uvedených šesti ujednání a jejich český překlad budou uveřejněny pod názvem „Úmluva a ujednání Světové poštovní unie (Buenos Aires 1939)“ jako samostatná část Věstníku ministerstva pošt v Praze.

Úmluvou a ujednáními jsou vázány státy, uvedené v příloze zmíněné publikace Věstníku ministerstva pošt.

Dr. Clementis v. r.

státní tajemník ministerstva zahraničních věcí.